

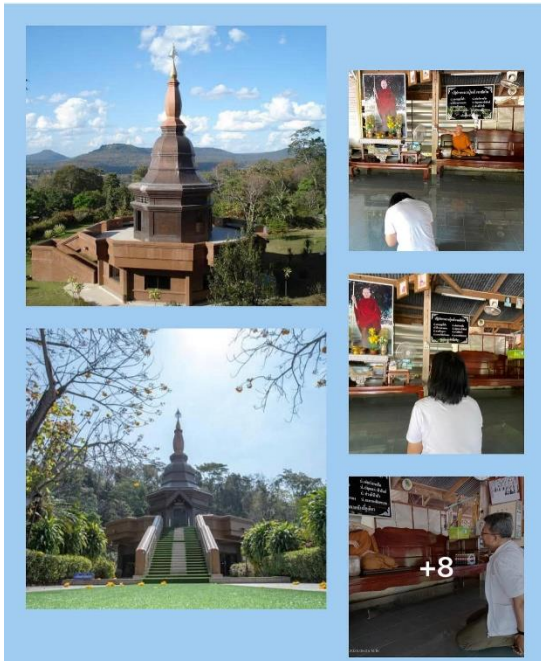
พฤษภาคม 2566

5 พ.ค. 66 บ้านทำผ้าอาบน้ำฝน อ.หนองสูง จ.มุกดาหาร

มาทางนี้ทั้งที ต้องแวะหมู่บ้านทำผ้าอาบน้ำฝนเสียหน่อย ได้มีโอกาสพูดคุยกันทำให้ให้ทราบว่าที่บ้านท่านสุริยันต์ที่บ้านตาตนเอง เลยติดไม้ติดมือมาเต็มหลังรถเลยครั้บ

วัดภูจ้อก้อ-รพ.หนองสูง

กราบหลวงปู่หล้า ณ วัดบรรพตคีรี ภูจ้อก้อ รับฟังธรรมโอวาทจากครูจารย์สมคิด ที่ไม่ได้พบเจอท่านหลายปี ท่านสอนว่าถ้าเราตาบอดมองอะไรไม่เห็นมีอะไรก็ไม่รู้ กลางคืนกลางวันก็แยกไม่ได้ เมื่อคนตาดีเข้าเห็นแล้วรู้แล้ว ก็เชื่อเขาก่อน พระพุทธเจ้าท่านรู้ท่านเห็นหมดแล้วจึงมาสอนเรา เรายังตาบอดมองไม่เห็นก็เชื่อท่านก่อน .-ต้องไม่ทำบาป ,กระทำแต่คุณงามความดี,ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ สะอาดนะ

นอกจากนั้นท่านยังสอนปฏิบัติของพ่อแม่ครูอาจารย์สมัยตั้งภูจ้อก้อให้ฟังด้วย เรื่องเดินจงกรมกลางแสงจันทร์ตลอดคืน-เสียดายแสงสว่าง เรื่องแบกน้ำขึ้นภูทุกวัน เรื่องการไม่รักษาผ้าตัดอธิษฐานไม่ค่างรพ.ฯ ทั้งเรื่องการปฏิบัติที่มุ่งตรงต่อธรรม ไม่แวะเวียนไปทางปาฏิหาริย์ ความเชื่อต่าง ๆ ที่ยิ่งทำให้คนยิ่งหลงผิดไป ๆ

ขากลับแวะรพ.หนองสูงดูอาคาร 79 ปีหลวงปู่อัมที่ท่านสร้างมอบให้ไว้(อาคารนี้เราไม่ได้มาช่วยท่านเลย)และ อาคารหลวงปู่แสนดี ๆ กันด้วยครั้บ

6 พ.ค. 66 เมรุสาธารณะเพื่อชาวบ้านดงหลวง

จากที่เคยแจ้งไว้เมื่อวานว่าบริเวณดงหลวงนี้ขาดแคลนเมรุสำหรับเผาศพมากๆ วันนี้แจ้งมาแล้วสองแห่งครั้บ ไปดูมาแล้วก็สังสารเห็นใจเขา อาจเป็นเพราะประเพณีที่บางกลุ่มชนเขาจะต้องเก็บอัฐิสองสามวันหลังเผาก็เป็นได้ครั้บ แต่เมื่อได้ปรึกษากับชุมชนแล้ว เมรุก็ยังเป็นที่ต้องการและมีประโยชน์มากในระยะยาว เราจึงคิดว่าจะรับเป็นเจ้าของภาพสร้างให้สักสองสามแห่งให้ชาวบ้านได้ใช้กันอย่างพอเพียงและสะดวกขึ้นครั้บ เพื่อนๆท่านใดสนใจมาร่วมกันนะครั้บ จะรับไปเองทั้งเมรุหรือร่วมกันสร้างให้เขาก็ได้ครั้บ กราบอนุโมทนาครั้บ

สรุป เมรุเผาศพ สาธารณะ สำหรับวัด หนึ่งแห่ง และป่าช้าประจำตำบลอีก 1 แห่ง ค่าใช้จ่าย เมรุละประมาณหกแสนบาท

7 พ.ศ.66 สํารวจตลาดวัสดุก่อสร้างมุกดาหาร

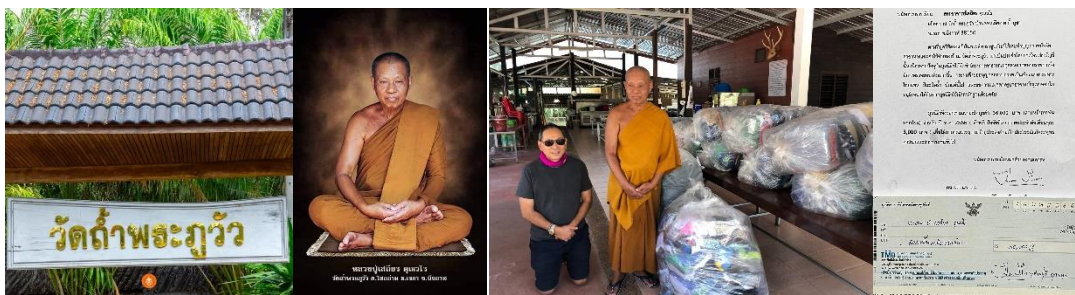
เข้าไปกราบถวายจ้งหันครูอาจารย์นรินทร์ เสร็จก็กราบเรียนความคืบหน้าของงานการก่อสร้างอาคาร87ปีหลวงปู่อ๋มฯ ให้ท่านรับทราบ จากนั้น ท่านเมตตาสอนปฏิบัติาหลวงปู่หล้าให้ฟังหลายๆเรื่องและบอกให้คิดพิจารณาทุกๆเรื่องที่ได้กระทำให้ดีๆ จะได้พัฒนาใจตนเอง เป็นการภาวนาไปพร้อมกับการ ทำงาน-การทำทานรักษาศีล จะได้เป็นบุญกุศลจริงๆ การกระทำของเรานั้นแต่ละเรื่องอาจผิดบ้างถูกบ้าง แล้วแต่เหตุปัจจัย เราต้องใช้ปัญญาพิจารณาให้ตลอด บางครั้งแค่คิดว่าเราทำถูกแล้วทางโลก แต่อาจผิดทางธรรมก็ได้!

บายคุณหมอมกรรัตน์และพี่บูพาไปสำรวจตลาดวัสดุก่อสร้างที่มุกดาหาร มีถูกบ้างแพงบ้าง คงต้องเปรียบเทียบกับที่อื่นอีกหน่อยครับ มีเวลาเลยปรึกษาท่านเรื่องรายละเอียดในแบบแปลนของอาคารใหม่อีกหลายๆประเด็นด้วย นอกจากนั้นยังฝากเรื่องเมรุและเรื่องอื่นๆไว้อีก เย็นท่านพาไปทานอาหาร และเอารถไปคืนคุณหมอสุธีที่บ้านริมโขง ก่อนจะมาวางขึ้นรถทัวร์กลับ กทม.ครับ ขอบพระคุณทุกๆท่านที่ให้การดูแลและต้อนรับเป็นอย่างดีนะครับ

11 พ.ศ. 66 กราบถวายปัจจัยประจำปี ถวายปัจจัยดูแลสงฆ์ วัดถ้ำพระภูวาวประจำปี 66

ตั้งแต่บวชกับพ่อแม่ครูบาอาจารย์หลวงตาพระมหาบัว ปี 47 ก็ได้บวรนาท่านช่วยเหลือเสนาสนะปาที่สำคัญๆ เป็นหลักที่ครูจารย์ท่านดูแลอยู่หลายแห่งด้วยกัน เพราะครูจารย์ท่านว่าสถานที่ทั้งหลายนั้นสับปายะต่อการปฏิบัติ ท่านอยากให้พระตั้งใจปฏิบัติอย่างเดียวไม่ต้องกังวลเรื่องอื่นๆ แต่ทั้งนี้เรารับมาเพียงสองแห่งคือของท่านหมุจ.เลยและลป.เสถียรจ.บึงกาฬ แต่ท่านหมุบอกว่าคุณไม่จำเป็น ส่วนของลป.เสถียรเราถวายท่านเป็นประจำหลังจากนั้นสองทางคือถวายเข้าบัญชีส่วนหนึ่งและอีกส่วนคือปัจจัยซื้ออาหารถวายสงฆ์ผ่านน้องนิวัฒน์(ช่างมิตร)เป็นประจำทุกๆเดือน แต่ช่วงหลังมีการตรวจสอบบัญชีมูลนิธิตามมากขึ้น และเราก็ทำกิจกรรมหลายอย่างที่ไม่สามารถได้ใบอนุญาตหรือใบเสร็จที่หักภาษีได้เช่นไปทริปลงถวายผ้าอาบฯทริปกฐิน ปัจจัยถวายครูจารย์ฯลฯ จึงต้องขอกราบถวายเป็นเช็คต่อปี ที่สามารถได้รับใบอนุญาตมาช่วยเป็นค่าใช้จ่ายของมูลนิธิบ้าง ปีนี้ผ่านมากครั้งปีเราใช้เงินไปแล้วสิบเก้าล้านบาท มีเงินบริจาคเข้ามาประมาณสี่ล้าน อีกครั้งปีหลักจะเป็นอย่างไรเรายังมีอาจราบได้แต่ก็จะก้มหน้าทำต่อไป...เพราะเราเห็นประโยชน์ในการกระทำนั้นจริงๆ กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง

13-14 พค.66 ร่วมกันรักษาดูแลวัชรธรรมสถาน

13 พ.ค. บ่ายพวกเรามาร่วมกันทำความสะอาดอาคารสถานที่วัชรธรรมสถาน มีน้องตั้งและเอ๋มาก่อนตั้งแต่เช้าวันแรกหมดไปตอนห้าโมงเย็น พวกเราแยกย้ายกันไปหลังสนทนากับท่านอาจารย์ฐาที่กุฎิ พี่ต้นพี่ยุร พามาทานอาหารเย็นที่ร้านผืนของพ่อต้น เลี้ยงรับบัณฑิตใหม่-ต่อ ที่เพิ่งผ่านอบรมที่วัดถ้ำเต่ามาได้สองเดือน ต่อกว่าจะสรุปธรรมสองเดือนให้เราผ่านเพตบึกสองสามวันนี้ครับ รออ่านกันนะครับ ต่อด้วยเช้าอาทิตย์ที่14 เริ่มทำความสะอาดกันอีกครั้งหลังถวายจันทน์ท่านฐาแล้ว แต่ก็ทำกันได้แค่ครึ่งวันครับเพราะบ่ายต้องกลับไปเลือกตั้งครับ นัดทำความสะอาดอีกครั้งก่อนอบรมครับ วันพฤหัสบดีที่ 25 พ.ค. ครับ

13 พ.ค. 66 ธรรมะจากพระโอษฐ์

วันนี้เราเริ่มเรียนเรื่องใหม่ได้แก่ สติปัฏฐาน 4 ในหัวข้อแรก ได้แก่ "กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน" การเรียนเรานำพระสูตรสติปัฏฐานมาสวดและแปลตามอักษร รวมทั้งท่านอาจารย์จะได้อธิบายส่วนสำคัญต่างๆที่เราฝึกขาดหายไปในการปฏิบัติ เช่น การรู้ตัวทั่วพร้อมจึงหายใจเข้า/ออก, การภาวนาปฏิบัติ ตามนั้นต้องประกอบด้วยความเพียร สติ และสัมปชัญญะ มีปัญญาประกอบในการปฏิบัติด้วยเป็นต้น จึงขอสรุปสั้นๆมาแบ่งปันกันบ้างนะครับ สติปัฏฐาน ๔ ดุริยภิกขุทั้งหลาย หนทางนี้เป็นที่ไปอันเอก เพื่อความบริสุทธิ์ของเหล่าสัตว์ เพื่อล่วงความโศกและปริเทวะ เพื่อความดับสูญแห่งทุกข์และโหมนัส เพื่อบรรลุธรรมที่ถูกต้อง เพื่อให้แจ้งซึ่งพระนิพพานหนทางนี้ คือ สติปัฏฐาน ๔ หลักใหญ่แห่งการภาวนาได้แก่- อาตปปี-สัมมชาโน-สติมา - มีความเพียร มีสัมปชัญญะ มีสติ จึงสามารถ กำจัดอภิชฌาและโหมนัสในโลกเสียได้

สติ-หมายถึง -การระลึกรู้ ทั้งในอดีต และปัจจุบันขณะ -เป็นได้ทั้งสัมมาสติ -สติที่ระลึกรู้ใน-สติปัฏฐาน4/อริยสัจจ4 และมิจฉาสติ-สติที่ประกอบด้วย กิเลส ตัณหา และอุปาทาน

สัมปชัญญะ-หมายถึง -รู้ เพียงรู้อย่างเดียว สัมปชัญญะ หมายถึงความรู้ตัวทั่วพร้อม เป็นธรรมที่มีอุปการะ คู่กับสติ เป็นธรรมที่เอื้อกับสติ มักใช้เป็น สติสัมปชัญญะ มีอยู่ 4 ลักษณะคือ

1. สาทกสัมปชัญญะ คือสัมปชัญญะที่กำหนด พิจารณาก่อนที่จะทำ จะพูด สิ่งใดๆ ที่เหมาะสมกับเวลา สถานที่ ว่าพึงทำ พึงพูด เช่นไร (อนาคต)

2. โจรสัมปชัญญะ คือสัมปชัญญะที่กำหนดรู้ในปัจจุบัน ในการกระทำใดๆ ว่าทำสิ่งใดอยู่ ร่างกายเคลื่อนไหว เช่นไร (ปัจจุบัน) ในมหาสติปัฏฐาน เช่นกายานุปัสสนา นั้น หมายถึงโจรสัมปชัญญะนี้

3. สัมปายสัมปชัญญะ คือสัมปชัญญะที่อาการจิตที่ไม่มีทุกขเวทนา มาก จนขันธทำงานได้ปกติดี เช่นคนมีทุกข์ มากย่อมขาดสติได้ จึงมีสติสัมปชัญญะตอนรู้สึกสบายๆ

4. สัมโมหสัมปชัญญะ คือสัมปชัญญะที่กำหนด รู้สิ่งที่ผ่านมา เคยทำ คำสอนในอดีตที่ฟังใช้ รู้ว่าเราเป็นใครมี หน้าที่อะไร สิ่งที่เคยพูดให้สัญญาเอาไว้เช่นรู้ตัวว่าเราเป็นพระพึงรักษาวินัย รู้ตัวว่าชีวิตดั่งละครที่ดูเป็นเพียงการแสดง เราเป็นเพียงคนดูหนึ่งอยู่ คนเราต้องแก่เป็นธรรมดา เท่านั้น (อดีต)

อาตปปี-ความเพียร = วิริยะ - ปธาน - วายามะ - จิตติ - อุตสาหะ - อุตยามะ - ปรักกมะ

บทแรก- กายานุปัสสนา สติปัฏฐาน

วิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนา ขั้นแรกให้ฝึกการมีสติ โดยฝึกดูลมหายใจที่หายใจเข้า ที่หายใจออก อย่างมีสติ หรือมีสติอยู่ในอิริยาบถของกาย แล้วใช้สตินั้นในการพิจารณาภายในแบบต่าง ๆ ตลอดจนการเกิด -ดับต่าง ๆ ของกาย ฯลฯ เพื่อให้ เกิดนิพพิทา คือเกิดความเบื่อหน่ายในกายว่า ไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ซึ่งเป็นการตัดต้นเหตุและอุปาทานโดยตรง การปฏิบัติกายานุปัสสนาสามารถแบ่งได้ ๖ แบบ

- 1) อานาปานสติ เน้นที่การมีสติ ตามรู้ ตามดูลมหายใจเข้าออกแบบต่าง ๆ สังเกตเห็นอาการของลมหายใจ
- 2) อิริยาบถ คือกำหนดสติให้ระลึกรู้ในอิริยาบถอาการต่าง ๆ ของกาย เช่น เดิน นอน ยืน นั่ง ฯลฯ เป็นการปฏิบัติที่ทำได้ตลอดเวลา เหมาะกับการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน
- 3) สัมปชัญญะ ความรู้ตัว คือปัญญาในการมีสติต่อเนื่องในอิริยาบถต่าง ๆ เช่น เดิน ตื่น กิน ถ่าย วิ่ง ตื่น หลับ ฯลฯ เป็นการมีสติรู้ตัวทั่วพร้อม ใช้แค่ขณิกสมาธิเป็นเบื้องต้น
- 4) ปฏิกุลมณสิการ เมื่อมีสติในสิ่งดังกล่าวข้างต้น จิตจะหยุดฟุ้งซ่าน จากนั้นใช้สติและจิตที่ตั้งมั่นนั้นไปพิจารณา ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายว่าล้วนเป็นสิ่งปฏิกุศล สกปรก โสโครก จนเกิดนิพพิทา ความเบื่อหน่าย-อาการ 32
- 5) ธาตุมนสิการ พิจารณาตามความเป็นจริงของกายนี้ว่า เป็นเพียงก้อนของธาตุทั้งสี่ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ
- 6) นวสีวธิกา พิจารณาซากศพในสภาพต่าง ๆ กัน เพื่อให้เห็นความจริงของร่างกาย-

ป่าช้า 9 -

1. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า ตายแล้ววันหนึ่งบ้าง สองวันบ้าง สามวันบ้าง ที่ขึ้นพอง มีสีเขียวน่าเกลียด มีน้ำเหลืองไหลน่าเกลียด
2. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า อันฝูงกาจิกกินอยู่บ้าง ฝูงนกตะกรุมจิกกินอยู่บ้าง ฝูงแร้งจิกกินอยู่บ้าง หมูสุนัขกัดกินอยู่บ้าง หมูสุนัขจึงจอกกัดกินอยู่บ้าง หมูสัตว์ตัวเล็กๆต่างๆ กัดกินอยู่บ้าง
3. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า เป็นร่างกระดูก ยังมีเนื้อและเลือด ยังมีเส้นเอ็นผูกมัดอยู่

4. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า เป็นร่างกระดูก ปราศจากเนื้อ แต่ยังมีเส้นเอ็นผูกมัดอยู่ (ช่วงนี้อาจมีราสีดำๆขึ้นซากศพ)
5. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า เป็นร่างกระดูก ปราศจากเนื้อและเลือดแล้ว ยังมีเส้นเอ็นผูกมัดอยู่
6. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า คือ เป็นกระดูก ปราศจากเส้นเอ็นผูกมัดแล้ว เรี่ยรายไปในทิศใหญ่ทิศน้อย คือ กระดูกมือไปทางหนึ่ง กระดูกเท้าไปทางหนึ่ง กระดูกแข้งไปทางหนึ่ง กระดูกขาไปทางหนึ่ง กระดูกสะเอวไปทางหนึ่ง กระดูกหลังไปทางหนึ่ง กระดูกสันหลังไปทางหนึ่ง กระดูกซี่ข้างไปทางหนึ่ง กระดูกหน้าอกไปทางหนึ่ง กระดูกไหล่ไปทางหนึ่ง กระดูกแขนไปทางหนึ่ง กระดูกคอไปทางหนึ่งกระดูกคางไปทางหนึ่ง กระดูกฟันไปทางหนึ่ง กะโหลกศีรษะไปทางหนึ่ง
7. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า คือ เป็นกระดูกมีสีขาว เปรียบด้วยสีสังข์
8. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า คือ เป็นกระดูกกองเรียงรายอยู่แล้วเกินปีหนึ่งขึ้นไป
9. สรีระที่เขาทิ้งไว้ในป่าช้า คือ เป็นกระดูกผุ เป็นจุนแล้ว

การปฏิบัติภาวนา-ต้องประกอบด้วยความรู้ในปริยัติ นำมาปฏิบัติ เพื่อได้ผลคือปฏิเวธคือรู้แจ้งตลอดเป็นผลการปฏิบัติ

16 พ.ค. 66 ปรับที่ชุดหลุมทำฐานราก อาคาร 87 ปี หลวงปู่ยิ้ม

ถึงฝนจะตกลงมารบกวนการทำงานบ้าง แต่ก็ช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ครับ ครูบาอาจารย์จากวัดหินตั้งก็ส่งทั้งไม้แบบและเหล็กแบบมาช่วยกันด้วยครับ

เหตุในการจัดตั้งโครงการสร้างอาคารให้รพ.ในชนบท : เนื่องจากพวกเราต่างเล็งเห็นถึงความสำคัญในการรักษาพยาบาลผู้เจ็บไข้ได้ป่วย โดยเฉพาะผู้ขาดแคลนและด้อยโอกาสในชนบท พวกเราจึงตั้งโครงการ สร้างอาคาร ให้แก่โรงพยาบาลที่ขาดแคลนนี้ขึ้น เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพในการดูแล-รักษา พยาบาลผู้ป่วยที่ทุกข์ทรมานในชนบท ให้ได้รับการรักษาพยาบาลที่ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะ รพ.ดงหลวงนี้ เป็นรพ.ในพื้นที่ชนบทที่ห่างไกล เศรษฐฐานะ ของชาวบ้านก็ไม่ค่อยดีนัก การคมนาคมก็ไม่สะดวก พ่อแม่ครูบาอาจารย์สายวัดป่ากรรมฐาน ก็มีอยู่ปฏิบัติภาวนาในพื้นที่เป็นจำนวนมาก วัดวาอารามก็ไม่ใหญ่โต มักอยู่กันเป็นที่พักสงฆ์เล็กๆ แห่งละ1-2องค์เท่านั้น การที่เรามีโอกาสมาสร้างอาคารเพื่อตักสงฆ์อาพาธ แผนกทันตกรรมและแผนกตรวจรักษาโรคพิเศษให้กับรพ.แห่งนี้ นับว่าจะสามารถเป็นประโยชน์ต่อพระสงฆ์และชาวบ้านในพื้นที่เป็นอย่างมากทีเดียวครับ จึงขอเรียนเชิญเพื่อนๆทุกๆท่านมาร่วมเป็นเจ้าของสร้างอาคารนี้ร่วมกันนะครับ กราบอนุโมทนา

17 พ.ศ. 66 บันทึกการิกบุญ ศึกษาเซน

1. สวน Ritsurin Garden ♥

สวนริทสึรินเป็นสวนประวัติศาสตร์ขนาดใหญ่ในเมืองทากามัตสึ ประเทศญี่ปุ่น เสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1745 โดยเป็นสวนเดินเล่นส่วนตัวและวิลล่าสำหรับขุนนางศักดินาในท้องถิ่น และเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมในปี พ.ศ. 2418 ริทสึรินเป็นหนึ่งในสวนเดินเล่นที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น มีพื้นที่มากกว่า 7 แสน 5 หมื่น ตารางเมตร

ครูจารย์บุญมี เมตตาพาพวกเรามาชมสวน และรับประทานอาหารกลางวัน ณ สวนแห่งนี้ ขณะท่านนั่งอยู่ก็ได้มีคนญี่ปุ่นเข้ามาพูดคุยด้วย เธอบอกว่าทำงานโรงแรมอยู่ประเทศไทย และรู้สึกดีที่พวกเราได้มาเยี่ยมชมเยือนท่องเที่ยวในดินแดนแห่งนี้ครับ ครูจารย์เดินเล่น สำรวจสวนไปจนถึงต้นน้ำแห่งที่มาของน้ำในสระ ตอนแรกเราขอท่านนั่งรถเข็นเพื่อรักษาธาตุขันธ์ท่าน แต่บางส่วนของสวน ท่านขอเดินสำรวจเองเลยครับ ทั้งนั่งพักผ่อนอริยาบทและเอาอาหารมาเลี้ยงปลาคราฟในสวนอีกด้วย พอครูจารย์เดินไปทางไหน เจ้าปลาอ้วนก็ว่ายตามไปขออาหารจากท่านอีกๆ

2. เกาะอาวาจิ ♥

เกาะอะวะจิ (Awaji Island) ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองโกเบ (Kobe City) จังหวัด เฮียวโงะ (Hyogo) โดดเด่นด้วยภูมิอากาศอบอุ่นสบายและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูง หัวหอม-“อัททะมะเนะจิ (Ottamanegi)” รูปปั้นหัวหอม ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อของเกาะอะวะจิ (Awaji Island) นั้นเอง ตั้งอยู่ที่อนุสรณ์สถานสะพานแฉวนนะรุโตะ อุซุโนะโอะกะ (Uzu no Oka, The Great Naruto Bridge Memorial Museum) บนเนินเขาที่มองลงมาเห็นสะพานแฉวนนะรุโตะ (The Great Naruto Bridge) ซึ่งเชื่อมเกาะอะวะจิจับจังหวัดโทคุชิมะ (Tokushima) ในภูมิภาคชิโกะคุ (Shikoku) เข้าด้วยกัน Naruto- กระแสน้ำทะเลที่ไหลวนเชี่ยวกรากทรงพลังนั้นเป็นภาพอันน่าพิศวงชวนให้เผลอจ้องดู

ราวถูกสะกดจิต และไม่ไกลจากจุดที่เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติทะเลน้ำวนนี้ คือที่ตั้งของสถานีพักรถ “มิจิโนะเอกิ อุซุชิ โอะ (Michi-no-Eki Uzushio)” ที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนเป็นจำนวนมากเนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กับกระแสน้ำวนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น สามารถสัมผัสกับเสียงคำรามของคลื่นกระแสน้ำวนอันทรงพลังได้ที่จุดชมวิวนสะพานแขวนนารุโตะ (The Great Naruto Bridget)

3. SHIROMINE TEMPLE 81 ❗

ชิโรมิเนะจิเป็นวัดลำดับที่ 81 ในการแสวงบุญชิโกกุหรือเฮนโระ วัดนี้ตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 280 ม. บนไหล่เขาชิโรมิเนะในทะเลสาบอิตะ มีอาคารที่เก่าแก่ที่สุดบางแห่งในการแสวงบุญ ย้อนหลังไปถึงศตวรรษที่สิบเจ็ด เป็นที่ตั้งของสุสานของจักรพรรดิ Sutoku ซึ่งกล่าวกันว่าถูกปลงพระชนม์ใกล้กับวัด 79 ในปี 1156 สุสานตั้งอยู่ด้านหลังวัด สร้างขึ้นในปี 1414 ท่าน Kūkai เยี่ยมชมพื้นที่นี้ในปี 815 และฝังอัญมณีศักดิ์สิทธิ์ไว้ที่ยอดภูเขา Shiramine เขาขุดบ่อน้ำเพื่อถวายน้ำแด่พระพุทธเจ้า ในปี 860 Enchin ได้เห็นแสงลึกลับและปีนขึ้นไปบนยอดเขา ที่ซึ่งเขาได้รับคำทำนายจากชายชราผมขาว ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเทพประจำท้องถิ่น เขาแกะสลักเจ้าแม่กวนอิมพันแขนจากต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่ส่องแสงมีกลิ่นหอม Enchin สร้างวิหารเพื่อประดิษฐานรูปปั้น

เมื่อเข้ามาในวัด พระญี่ปุ่นที่ดูแลวัดอยู่ที่เข้ามาทักทาย บอกว่าเคยไปเมืองไทย และสอบถามว่าเราต้องการอะไรไหม เลยกบอกว่าจะหาที่ภาวนาสักครู ท่านแนะนำให้ไปที่วิหารใหญ่ แต่อยู่สูงและผู้คนมากมาย เราจึงย้ายไปนั่งภาวนากันที่วิหารน้อย ประมาณ 1 ชม ครึ่ง ธรรมะได้แบ่งปันแล้วในเพจ วัชรธรรมสถาน แต่.....

ขอสรุปธรรมะบางส่วนมาฝากนะคะ

พวกเราล้วนวิ่งตามโลกไปตลอดเวลา แต่ล้วนหาได้ในสิ่งที่หวังได้ พระอริยะเจ้า พ่อแม่ครูอาจารย์จึงชี้เข้าสู่ภายใน ให้เข้าใจในภายในใจนี้ ตามพระธรรมคำสอนขององค์ศาสดา เมื่อรู้เมื่อเห็นตามความเป็นจริงแล้วจึงรู้ว่าสิ่งที่วิ่งตามไปภายนอกล้วนไม่มีค่าแต่อย่างใด แต่การลดละเลิกความต้องการต่างๆ หยุดใจอยู่กับความสงบ สงบกายสงบใจ หยุดความต้องการแสวงหา ไม่ติดในอารมณ์ต่างๆ เป็นอิสระจากสิ่งทั้งปวง รู้จักพอ รู้จักอิม สงบกายสงบใจ มีสุขอย่างยิ่ง ลดละตัวตน ไม่มีความยึดมั่นในตน เห็น สักแต่ว่าเห็น ได้ยิน สักแต่ว่าได้ยิน ความทุกข์ไม่มีที่จะยึดติด กายใจก็สงบสบาย อิสระ....หลุดพ้นจากความต้องการ และความทุกข์ทั้งปวง แต่เมื่อยังทำไม่ได้ ก็พอใจยินดี ในการทำความดี ทาน-ศีล-ภาวนา ไปก่อน ค่อยๆกระทำไป มีความต่อเนื่อง สักวัน ผู้รู้ก็ชัดเจนขึ้น เห็นความว่าง จากตัวตน พัฒนาไปที่ละเล็กทีละน้อย จนถึงที่สุด ไม่มีทุกข์ ไม่มีผู้รู้ ไม่มีตัวตนอีกต่อไป.....กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านครับ

4. YASHIMAJI 84 ♡

ยาซิมะจิ(屋島寺)เป็นวัดชินงน ในยาซิมะซึ่งเป็นที่ราบลวาทงตะวันออกเฉียงเหนือของทาคามัตสึ จังหวัดคางาวะประเทศญี่ปุ่น วัดสาขาของวัดนินนาจิในเกียวโตเป็นวัดที่แปดสิบสี่ในการแสวงบุญวัดชิโกกุ 88 กล่าวกันว่าก่อตั้งเป็นโรงเรียนRitsuโดยGanjinในปี 754 และได้รับการดัดแปลงโดยKōbō Daishi ♡

ยาซิมะ จิเป็นวัดลำดับที่ 84 ในการแสวงบุญชิโกกุ ครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่บนเกาะยาซิมะที่มียอดแบนราบทางตะวันออกของทาคามัตสึ บริเวณนี้รวมถึงอาคารที่มีอายุหลายสมัยตั้งแต่คามาคูระจนถึงยุคปัจจุบัน ห้องโถงใหญ่สร้างขึ้นในยุคคามาคูระเมื่อต้นศตวรรษที่ 14 และระฆังในหอรบะซังก็สร้างมาจากคามาคูระเช่นกัน

เชื่อกันว่าวัดนี้ก่อตั้งโดยพระชาวจีนในปี 754 ในช่วงสมัยนารา Kukai แปลงเป็นนิกาย Shingon ในปี 815 รูปทานุกิหินขนาดใหญ่เป็นสิ่งที่ไม่ควรพลาด ตัวทานุกิเป็นแกนหลักในนิทานพื้นบ้านของญี่ปุ่น ซึ่งเชื่อกันว่าสามารถเปลี่ยนรูปร่างและเล่นกลกับคนชั่วร้ายและไม่สงสัยได้ เรื่องราวมีอยู่ว่าเมื่อ Kukai มาถึง Yashima มันถูกปกคลุมด้วยหมอกหนา ชายชราสวมเสื้อกันฝนและหมวกฟางปรากฏตัวขึ้นและพาคุไคไปยังจุดหมาย แน่ใจว่าชายผู้นี้เป็นทานุกิที่แปลงร่างได้จริงๆ ซึ่งส่งมาโดยเทพเจ้าเซนจูคั่นนอนในพุทธศาสนาเพื่อช่วยเหลือคุไคในการกิจอันเคร่งศาสนาของเขา

พวกเรานั่งทำวัตรเย็น และนั่งภาวนาที่ศาลาริมหน้าผา บริเวณหน้าวัด อาคารเย็นสบาย แต่มียุ้งรบกวนบ้าง หลังทำวัตรเย็น ท่านอาจารย์ก็เมตตาแสดงธรรมให้พวกเราพร้อมกับนั่งภาวนาไปด้วยกัน ♡

ขออนุญาตแบ่งปันพระธรรมจากพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ท่านสอนโดยยกตัวอย่างพระโพธิสัตว์ ว่าแม้มีสุขทางกามคุณมากมาย แต่ก็ยังหาทางออกจากการพันทุกข์ เช่นพระเตมีย์ ระลึกชาติได้ตอนเด็กว่าเคยตกนรกเพราะเป็นกษัตริย์ที่ต้องตัดสินทำโทษผู้กระทำผิด จนยอมเป็นใบ้ หรือแม้แต่เจ้าชายสิทธัตถะที่ต้องสละลูกภรรยาออกบวชเพื่อหาทางพ้นทุกข์ จนบรรลุสัมมาสัมโพธิญาณเป็นต้น แต่กว่าจะสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าก็ใช้เวลายาวนานกว่า20สงฆ์ พวกเราเดินมาถูกทางแล้วก็จริงแต่กว่าจะถึงที่สุดแห่งทางสายนี้ อาจยังอีกไกลนัก ขอให้พากันเร่งทำบุญกุศล ปฏิบัติภาวนากันอย่าละทิ้ง ล้มเลิก ตั้งหน้าตั้งตาพยายามทำความดี กันต่อไป จิตจึงจะพัฒนาให้ดีขึ้นๆ ตามอนุปฏิปกถา คือ ทำ ทาน รักษา ศีล ภาวนา จนละกามคุณสู่การอุปสมบท บรรพชา จนลด ละ เลิก อกุศลทั้งปวงออกไปได้ ถึงที่สุดแห่งทางสายนี้ได้ ท่านขอเป็นกำลังใจให้พวกเรา ให้ทำความดีจนถึงที่สุดแห่งสัจธรรมทั้งสิ้น

18 พค. 66 บันทึกจาริกบุญ ศึกษาเซน

5. unpenji 66 ♥ วัดอุณเปนจิเป็นวัดลำดับที่ 66 บนเส้นทางจาริกแสวงบุญชิโกกุหรือวัดเฮนโระ แม้ว่าจะถูกนับว่าอยู่ในจังหวัดคางาวะ แต่จริงๆ แล้วอยู่ตรงข้ามพรมแดนจังหวัดในโทคุชิมะ ตั้งอยู่ที่ระดับความสูง 911 เมตร วัดแห่งนี้เป็วัดที่สูงที่สุดในการแสวงบุญ และเป็นหนึ่งในนินโซ 'สถานที่ที่ยากลำบาก' ที่ทดสอบความตั้งใจของผู้แสวงบุญ แต่ละจังหวัดมี 'เซกิโซเดระ' ซึ่งเป็นวัดที่เข้าถึงได้ยากที่สุดในสมัยที่ผู้แสวงบุญเดินทาง และอุณเปนจิเป็นเซกิโซเดระแห่งคางาวะ กระเช้าไฟฟ้าที่เริ่มต้นในคางาวะทำให้การขึ้นไปด้านบนง่ายขึ้นมาก ในบริเวณวัดมีพระพุทธรูปหิน 500 สาวกของพระพุทธเจ้า นอกจากนี้ยังมีรูปปั้นอื่น ๆ ของ Kannon และ Fudo ซึ่งเป็นสมบัติของชาติทั้งคู่ วัดนี้ก่อตั้งโดย Kukai ในวัยหนุ่ม ได้ปลูกต้นแปะก๊วยในบริเวณวัดเพื่ออุทิศให้จักรพรรดิ Kameyama

ครูจารย์บุญมีท่านพาคณะขึ้นรถกระเช้า ขึ้นไปบนยอดเขาที่ตั้งของวัดอุณเปนจิ และเดินชมสถานที่ภายในวัดอย่างสนใจ โดยเฉพาะรูปพระอรหันต์ 500 องค์ที่ได้แบบมาจากประเทศจีน เสร็จแล้วท่านจึงพาคณะไปนั่งภาวนา บริเวณศาลเจ้าดารา ภายในวัด มีธรรมะขอนำมาแบ่งปันเล็กน้อยดังนี้

วิปัสสนา-สมาธิ

สมาธิ-มีอยู่ในทุกศาสนา แต่ถ้าขาดศีล โอกาสจะเป็นมิจฉาสมาธิก็ง่ายตาย ถ้าขาดศีลโอกาสจะเป็นสัมมาสมาธิคงเป็นไปได้ยากยิ่ง

เมื่อใจเป็นสมาธิ มีกำลัง- การใช้ปัญญาพิจารณาไปตามธรรม ก็เป็นทางเข้าสู่ข้อธรรมและแก่นแท้ของศาสนาได้ ความเปลี่ยนแปลงในคำสอนของพระในศาสนา ขึ้นกับวิถีของผู้สอน และการเมืองที่สนับสนุนอยู่ ในสายของเถรวาทเราจึงถือเอาคำสอนขององค์ศาสดาโดยตรง ยึดมั่นในคำสอนตรงเท่านั้น อาจมีคนเรียกว่าหินยาน คือสั่งสอนปฏิบัติตนเป็นหลัก ส่วนมหายานมุ่งช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งมวลและบำเพ็ญไปด้วยกัน ในประเทศไทยเรามีนิกายธรรมยุตและมหานิกาย ซึ่งก็มีระเบียบวินัยเท่ากันคือ 227 ข้อ มีการไม่แตะต้องเงินทอง เป็นต้น แต่ที่ญี่ปุ่นนั้นมีข้อปฏิบัติแตกต่างกันมากมายตามนิกายที่แตกต่างกัน แม้แก่นจะเหมือนกัน แต่หนทางการเข้าสู่แก่นธรรม นั้น อาจแตกต่างกัน จนอาจเดินผิดจนเข้าไม่ถึงแก่นเลยก็ได้

ส่วนการปฏิบัติภาวนา นั้นมุ่งสู่ที่ใจ เรามักตำริผิด ไปยึดสิ่งกระทบภายนอก แต่ถ้าตำริถูก ไม่เอาจิตไปยึดกับสิ่งกระทบ ใจก็จะสงบ เป็นเหตุที่สมควรแก่ผล เราตัดตัณหา ออกไป รับทราบสิ่งกระทบที่เข้ามา โดยหลักมหาสติปัญญาฐาน เมื่อเห็นตัวรู้ เราก็รับรู้รับทราบ ไม่ยึดติด ประจักษ์ แคะเห็นตามความจริงไปตาม สมาธิ เอาปัญญามาพิจารณา ตามไป เป็น วิปัสสนา ตามรู้เข้าใจตามความเป็นจริง เราก็จะเห็นธรรมะ ตามที่องค์ศาสดา ทรงชี้แจงแสดงไว้นั่นเอง

6. CHIKURINJI 31 ♡

จิคุรินจิเป็นวัดลำดับที่ 31 ในการแสวงบุญชิโกกุหรือเฮนโระ ตั้งอยู่บนภูเขาโกโตซึ่งเป็นเนินเขาสูงพอสมควรในเมืองโคจิ Chikurin-ji หมายถึง 'วัดป่าไผ่' แม้ว่าในปัจจุบันบน ภูเขาโกโตจะเป็นป่าสนมากกว่าต้นไผ่ก็ตาม

Chikurin-ji มีความสวยงามมากมาย มีทางเดินยาวไปยังบริเวณหลักซึ่งผ่านบันไดหินผ่านประตู Niō สองชั้นอันประณีต พันประตูมา มีทางเดินยาวผ่านแนวทางที่ปูด้วยพรมมอส นี่คือที่ตั้งของวัดเดิมก่อนที่จะถูกทำลายครั้งแรกทางขวาของทางเดินคือศาลเจ้าชินโต และทางซ้ายคือพระพุทธรูปหินบางองค์ บันไดยาวอีกขั้นจะนำไปสู่บริเวณหลักห้องโถงใหญ่อยู่ที่ด้านขวาสุดของสวนท้ายของอาคาร ที่นี่เรียกอีกอย่างว่า Monju Hall เพราะเป็นที่ประดิษฐานของ Monju เทพแห่งปัญญา สร้างขึ้นในปี 1644 โดย Yamauchi Tadayoshi ปัจจุบันเป็นอาคารที่เก่าแก่ที่สุดบนภูเขา เป็นสไตล์สมัยมูโรมาจิที่ได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมถึงเล็กน้อย ภายในห้องโถงใหญ่ คุณสามารถชมชุดภาพวาดที่กล่าวถึงการยิงธนูโดยนักรบเกินจิใส่แพนที่ยกขึ้นบนเรือโดยสตรีเฮเกะในสมรภูมิมิยาชิมะระหว่างสงครามเกินเป นอกจากนี้ยังมีมันดาลาที่ทาสีอย่างสวยงามหลายชิ้น รูปปั้น Binzuru สีแดงนั่งอยู่บนเฉลียง ตรงกลางของอาคารมีรูปปั้นของเซนโซ โดจิ

หินจิโซในเพิงเล็กๆ หน้าเจดีย์ห้าชั้นถูกพบฝังอยู่ในบริเวณวัด คนในท้องถิ่นตั้งมั่นขึ้นและอธิษฐาน กล่าวกันว่าคำอธิษฐานศักดิ์สิทธิ์มาก ที่ประตู ทางเดินด้านซ้ายจะมุ่งหน้าผ่านหอรบซึ่งไปที่เก็บสมบัติซึ่งมีรูปพระและรูปปั้นซึ่งถูกฝังไว้ที่จิคุรินจิเพื่อป้องกันการถูกทำลายในการปราบปรามพุทธศาสนาในช่วงต้นยุคเมจิ ทางเดินนำไปสู่โถงต้อนรับที่เรียกว่าโซอิน สร้างขึ้นในปี 1816 เพื่อรองรับการมาเยือนของขุนนางศักดินา มองออกไปเห็นสวนสองแห่งที่สร้างขึ้นโดย Musō

Kokushi นักบวชนิกายเซนที่มาที่ Tosa ในปี 1318 ในช่วงครึ่งหลังของยุคคามาคุระ ส่วนแห่งนี้สร้างขึ้นบนไหล่เขา เลียนแบบภูเขา Lu และทะเลสาบ Poyang ในประเทศจีน ปัจจุบันใช้รับรองแขกและนั่งปฏิบัติ Zazen

ณ ที่แห่งนี้ ครูจารย์พาพวกเราปฏิบัติภาวนาข้างๆสวนอันสวยงามในห้องปฏิบัติภาวนา สถานที่เงียบสงบ สบายๆอย่างยิ่ง ด้านนอกห้องมีสวนสวยสบายตาอย่างมากครับ เสียหายที่ฝนเริ่มตกเราจึงมีเวลาที่นี่ไม่มากนัก ออกมาจากวัดรถเช่าเรามีปัญหา เบรคติด จึงขับไปจอดที่หน้าศูนย์การค้า ติดต่อบริษัทรถเช่า สอบถามแล้ววิธีแก้ไขมีทางเดียวคือสิ้นสุดสัญญาและให้รถมาลากกลับไปซ่อม ซึ่งเราคงลำบากกันมากๆ แต่ทางบริษัท Orix บอกว่าช่วยอะไรเราไม่ได้ ไม่มีรถมาให้เปลี่ยน เราต้องหารถเช่าเอาเอง ตกเย็นเราจึงไปที่บริษัท ORIX ในพื้นที่ ปกติกกับตัวแทนบริษัทที่นั่น เธอตรวจดูรถให้ปรากฏว่า เมื่อปรับหน้าจอไฟเตือนก็หายไป ใช้รถได้ตามปกติ แต่กว่าจะไปถึงบ้านพักก็สามทุ่มพอดีเลย ครับ หหมดไปอีกหนึ่งวัน อย่างปวดหัวเลยครับ ขับรถกลางสายฝน ทางคดเคี้ยวและแคบมากๆ

19 พ.ค. 66 บัณฑิตกจาริกบุญ ศึกษาเซน

7. วัดระชาภาวนา เข้าตีห้า ทำวัตรสวดมนต์ ภาวนา ฟังธรรม จนหกโมงครึ่ง เจ็ดโมงถวายจันทน์เช้า มีทั้งอาหารญี่ปุ่น และอาหารไทยครับ

8. TAIRYUJI 21 ไทริวจิ (太龍寺) เป็นวัดแห่งที่ 21 ของการจาริกแสวงบุญชิโกกุ ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดโทคุชิมะ ประเทศญี่ปุ่น ตั้งอยู่ที่ความสูงประมาณ 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล เป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นหนึ่งใน "นันโซ" (難所) ซึ่งเป็นสถานที่แสวงบุญที่เข้าถึงได้ยาก วัดไทริวจิได้รับมอบหมายให้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 792 โดยโคโบดาชิหรือคุไก พระภิกษุสงฆ์ที่ได้รับยกย่องให้เป็นผู้ก่อตั้งการจาริกแสวงบุญชิโกกุ ไทริวจิยังถูกเรียกว่า "โคยะแห่งตะวันตก" เนื่องจากประวัติศาสตร์อันยาวนานและความสูงส่ง ปัจจุบันเราเดินทางด้วย กระเช้าลอยฟ้าที่ยาวที่สุดในภาคตะวันตกของญี่ปุ่น มีรถขนาดใหญ่จุผู้โดยสารได้ 101 คน ใช้เวลาประมาณ 10 นาทีเพื่อไปยังสันเขาที่มีวัดไทริวจิ วันที่เราเดินทางฝนตกตลอด ทำให้ไม่เห็นทัศนียภาพสวยๆข้างทางได้ และยังมีหมอกหนาจนมองไม่ค่อยเห็นทางเท่าไร

คณะเรานั่งรถกระเช้าขึ้นไปบนวัดแต่เช้า ฝนกำลังตกพอดี จึงไม่สะดวกที่ให้ครูจารย์ท่านเดินชมวัด เราจึงเดินทางไปตีหอสวดมนต์ พระที่หออออกมาได้ถาม เราว่าจะหาที่ภาวนา ท่านจึงโทรติดต่อท่านเจ้าอาวาส แจ้งว่าท่านเจ้าอาวาสนิมนต์ขึ้นไปสวดมนต์ชั้นบนสุดเป็นสิหาใหญ่ แต่เราแจ้งท่านว่าไม่สะดวกขึ้นไป ท่านจึงจัดที่นั่งที่หอสวดมนต์และ

สวดเจริญพระพุทธมนต์ ปรมิตาหฤทัยสูตรให้คณะเราและอนุญาตให้พวกเรานั่งภาวนากันได้โดยที่ท่านก็อยู่ด้วย จนเลิกภาวนาท่านจึงออกมาส่งคณะเรากลับ พร้อมถ่ายรูปที่ระลึกร่วมกัน

9. JOROKUJI 11

กล่าวกันว่าโจโรคุจิเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดโทคุชิมะ วัดถูกปกคลุมไปด้วยสงครามและเศษซากของสงครามยังคงอยู่ภายในวัด อย่างไรก็ตามปัจจุบันเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงสำหรับการชมใบไม้เปลี่ยนสี และซากุระ ในฤดูใบไม้ผลิ จะเป็นวัดที่เงียบสงบที่รายล้อมไปด้วยสีเขียวสดใสของการเติบโตใหม่ วัดแห่งนี้เป็นที่ตั้งของสวนสวยที่ปกติจะไม่เปิดให้เข้าชม โอกาสเดียวที่จะได้ชมสวนคือวันที่ 3 พฤศจิกายน ซึ่งเป็นวันที่เปิดให้เข้าชมเป็นกรณีพิเศษ "โจโรคุจิ" เป็นวัดที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเมืองโทคุชิมะ ใกล้กับชายแดนเมืองโคมัตสึชิมะ สร้างขึ้นในสมัยมุโรมาจิและกล่าวกันว่าเป็นโครงสร้างที่เก่าแก่ที่สุดในจังหวัดโทคุชิมะ ประตูทั้งสาม ห้องโถง Kannon คลังพระสูตร ห้องโถงหลัก (เดิมคือ Hojo) และรูปปั้นนั่งไม้ของ Holy Kannon ซึ่งเป็นเจ้าของได้รับการกำหนดระดับประเทศ สมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญและมีคุณค่า ทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากความสูง จึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "โอริวจิแห่งอวาระ"

10. TATSUEJI 19

Tatsueji สามารถแปลคร่าวๆได้ว่า "Standing Inlet Temple" เรียกอีกอย่างว่า “ได้เวลาตรวจสอบตัวเองกันแล้ว” วัดนี้มีตำนานที่น่าสนใจสองสามเรื่อง เรื่องแรกคือคูริกที่หลบหนีหลังจากฆ่าสามีตนเองตาย แล้วหนีไปกับคนรักใหม่ โดยปลอมตัวเป็นผู้แสวงบุญ ผู้หญิงคนนั้นเดินไปสั่นกระดิ่ง แต่จู่ๆ ผมงของเธอก็พันด้วยเชือกที่ยึดอยู่ด้านบน ทำให้ผมงของเธอรวมกันพันขึ้นด้านบน และหลุดออก จึงตัดสินใจวชปลงผม เธอและคนรักใหม่ได้อุทิศชีวิตของตนเพื่องานรับใช้พระพุทธศาสนา จำพรรษาอยู่ที่วัดนี้ตราบจนสิ้นอายุขัย

อีกตำนานเกี่ยวข้องกับตัวละครชื่อ Binzuru ซึ่งเป็นหนึ่งในพระสาวกของพระพุทธเจ้ามีหน้าที่ในการขับไล่วิญญาณที่มีปัญหาออกจากบ้าน ครั้งหนึ่งเขาไปไล่วิญญาณออกจากบ้านเศรษฐี แต่ Binzuru ไม่ใช่ผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ เขาชอบดื่ม แต่เขาถูกสั่งไม่ให้ดื่ม แต่แล้วเขากลับดื่มกับเศรษฐีมากเกินไป วิญญาณเห็น Binzuru หมดอำนาจ จึงไปสร้างความเสียหายให้บ้านเศรษฐีมากมาย Binzuru สำนึกผิดต่อการกระทำที่ผิดของเขา และในที่สุดพระพุทธเจ้าก็ให้อภัยเขา แต่ต้องรับลงโทษโดย Binzuru จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสู่นิพพาน แต่เขาได้รับคำสั่งให้รับใช้เพื่อนมนุษย์ในโลกนี้ คุณจะพบภาพของ Binzuru ตลอดการเดินทางแสวงบุญ เขาเป็นสาวกหน้าแดงในบริเวณวัด สัมผัสร่างกายของเขาตามจุดที่คุณรู้สึกเจ็บปวดหรือไม่สบาย Binzuru อยู่ที่นี้เพื่อคุณ เพื่อช่วยบรรเทาความเจ็บปวด ให้คุณกลับมาเย็นได้แข็งแรงอีกครั้ง ตอนเราไปถึงฝนยังตกอยู่ปรอยๆ เดินชมวัดเสร็จฝนก็หาย วัดสวยงามมาก มีรูปท่านคุโด้ด้วย ออกจากวัดยังมีคนญี่ปุ่นเข้ามาคุยด้วยอีก บอกว่ายินดีต้อนรับพวกเราหลายๆด้วย-หัวใจที่อบอุ่น* เธออายุ 75 แล้ว แต่ยังแข็งแรง เล่นโยคะมา 5 ปีได้แล้ว บ้านเธออยู่ติดกับวัดเลยครับ

11. JOMANJI วัด Jōman-ji (城満寺) ซึ่งเป็นวัดเซนที่เก่าแก่ที่สุดในชิโกกุ ก่อตั้งในปี 1575 วัดตั้งอยู่บนเนิน ล้อมรอบด้วยเนินเขาทั้งสามด้านทำให้เป็นที่นั่งมองเห็นทะเลเบื้องหน้า Kaiyō (海陽町) และทะเลที่อยู่ไกลออกไปได้ชัดเจน วัดนี้สวยงามและเงียบสงบเป็นพิเศษซึ่งในความเรียบง่ายไร้การตกแต่งที่มากเกินไปจนทำให้อยากกลับมาเยี่ยมอีกสักครั้งหนึ่ง

วัดนี้เป็นวัดสุดท้ายของทริปวันนี้ ฝนหายตกแล้ว อากาศสดชื่น ไม่ร้อนไม่หนาว เรามาถึงวัดปิดแล้ว ท่านเจ้าอาวาสกลับไปบ้านแล้วเราจึงไม่มีโอกาสพบท่านตามที่ตั้งใจไว้ แต่ก็ทำให้เรามีเวลาที่จะนั่งภาวนากันอยู่นานทีเดียว ครูจารย์พำนักภาวนากันหน้าพระวิหารใหญ่ หันหน้าออกทะเล ลมเย็นๆพัดผ่านมาทำให้ใจ สงบสบายยิ่งนัก

12. ทำวัตรภาวนา เข้า-เย็น ตกเย็นสองทุ่มทำวัตรเย็น ตามด้วยปฏิบัติภาวนา เข้าตีห้าจนหกโมงครึ่ง เจ็ดโมง ถวายจังหัน พ่อแม่ครูบาอาจารย์

20 พ.ศ. 66 บันทึกการิกบุญ ศึกษาเซน

13. RYUZENJI 16 วัดที่ 16 Kinawayama Ryuzenji

สร้างขึ้นในปี 672 ตามคำอธิษฐานของจักรพรรดิเท็นจิ (625-672) และในเวลานั้นมีห้องโถง 12 ห้องในบริเวณวัด ซึ่งใหญ่กว่าโตเกียวโดม 1.5 เท่า จักรพรรดิชิราคาวะ (1053-1129) ฝันร้ายและสั่งให้ไซโจ โชฮัน นักบวชที่มีชื่อเสียงของวัดโทจิโนเกียวโต บูรณะวัด ต่อมาในรัชสมัยของจักรพรรดิโกโตบะ(1180-1239) กล่าวกันว่ามินาโมโตะ โนะ โยริโทโมะ (1147-1199) ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อฟื้นฟูพระนามของจักรพรรดิเท็นจิ หลังจากนั้นทั้งอาณาเขตและบริเวณของวัดก็หดหายไปตามกาลเวลา ในเวลานั้นเป็นวัดที่มีชื่อเสียงล้อมรอบด้วยต้นไม้เก่าแก่ ล้อมรอบด้วยที่ราบสูงด้านหน้าและทางน้ำไหล แต่ส่วนใหญ่ถูกทำลายด้วยไฟในปี พ.ศ. 2428 สูญเสียสมบัติและบันทึกของวัดมากมาย ปัจจุบันได้รับการฟื้นฟูด้วยความร่วมมือของนักบวช และได้กลายเป็นศูนย์กลางศรัทธาในท้องถิ่นโดยมีศูนย์กลางอยู่ที่พระประธานของพระพุทธเจ้า Amida Nyorai สมบัติของวัดรวมถึงกระเบื้องหลังคาเก่าจากสมัย Hakuho (ปลายศตวรรษที่ 7 ถึงต้นศตวรรษที่มันดาลาของสองโลกที่ว่ากันว่าวาดโดย Kukai รูปปั้นพระโพธิสัตว์ Kannon สิบเอ็ดหน้าซึ่งกล่าวกันว่าสร้างขึ้นในสมัย Asuka (592-710) และรูปปั้นจากปลายสมัยเอโดะ นอกจากนี้ ยังมีภาพวาดและการประดิษฐ์ตัวอักษรมากมาย รวมถึงมิฟูเนะ นอกจากนี้ยังเป็น Fudasho ที่ 16 ของการจาริกแสวงบุญ Awa Chichibu Kannon

14. วัดที่ 1 ของการจาริกแสวงบุญ ชิโกกุ 88 วัด

วัดเรียวเซ็นจิ (靈山寺, Ryōzenji) เป็น วัดแห่งแรกในเส้นทางจาริกแสวงบุญที่ชิโกกุ การเดินทางสู่วัด 88 แห่งในเกาะชิโกกุที่มีความเกี่ยวข้องกับโคโบะ ไดชิ ผู้ก่อตั้งศาสนาพุทธนิกายชินงอน การจาริกแสวงบุญซึ่งใช้เวลาเดินเท้าประมาณสองเดือนจะวนรอบเกาะชิโกกุโดยสมบูรณ์ ลัดเลาะไปตามจังหวัดทั้งสี่บนเกาะ

ผู้แสวงบุญจำนวนมากเริ่มต้นและสิ้นสุดการเดินทางนอกเกาะชิโกกุด้วยการเยี่ยมชมโคยะซึ่งสำนักงานใหญ่ของพุทธศาสนานิกายชินงอน และเป็นสถานที่ "การทำสมาธิชั่ววินาที" ของโคโบ ไดชิ ในบรรดาวัด 88 แห่งของการเดินทางแสวงบุญ วัดเรียวเซ็นจิตั้งอยู่ใกล้กับโคยะซึ่งมากที่สุด ดังนั้นจึงทำหน้าที่เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเกาะชิโกกุ ด้วยเหตุนี้จึงขายเสื้อคลุมสีขาว หมวกสาน ไม้เท้า และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ผู้แสวงบุญอาจต้องการ

15. RINSHOJI วัดและสวนRinshoji แห่งนี้นับว่ามีชื่อเสียงมากในเขตโซนน

สวน Rinshoji วัด Rinshoji เป็นที่รู้จักจากสวนญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่ไม่เหมือนใคร ออกแบบโดย Mirei Shigemori นักออกแบบสวนญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่มีชื่อเสียง Mirei ผสมผสานศิลปะสมัยใหม่เข้ากับการออกแบบสวนญี่ปุ่น ที่นี่เขาใช้ประโยชน์จากเนินเขาที่อ่อนโยนและแกะสลักไม้พุ่มเป็นส่วนหนึ่งของบรรทัดฐาน เป็นไปตามรูปแบบคลื่นของญี่ปุ่นซึ่งมักใช้ในการออกแบบซุดกิโมโน สวนแห่งนี้จะมีชีวิตชีวาเป็นพิเศษในช่วงเดือนพฤษภาคมเมื่อ

สวนแห่งนี้สร้างขึ้นในปี 1961 โดย Mirei Shigemori (1896 - 1975) อัจฉริยะแห่งโลกการจัดสวนภูมิทัศน์จากจังหวัดโอคายามะ ในคันไซมีผลงานที่มีชื่อเสียงมากมายในเกียวโต และใน Senshu นั้น "สวน Hachi-jin-no-niwa" ของปราสาท Kishiwada ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นจุดชมวิวดระดับชาติ เช่น วัด Tofukuji และสวน Honbo เป็นที่รู้จัก ครั้งหนึ่งมีสวนสี่แห่งในเมือง Sennan แต่ตอนนี้มีเพียงแห่งเดียวที่นี่

อนุสาวรีย์ Fudaraku Tokai และหิน Bussoku รอยพระพุทธรูปที่แกะสลักจากสวน Horin ในสวนของวัด มีอนุสาวรีย์ Fudaraku Tokai และหินรอยพระพุทธรูป ซึ่งมีเพียงประมาณ 100 แห่งเท่านั้นที่รู้จักกันดีในญี่ปุ่น หินรอยพระพุทธรูป ทางด้านขวาคิดว่าสร้างขึ้นในยุคกลาง ส่วนทางด้านซ้ายคิดว่าสร้างขึ้นหลังจากนั้นเล็กน้อย อนุสาวรีย์ฟูดารากุ โทโคไคที่ทรงคุณค่ายิ่ง ตั้งอยู่ใกล้ประตูวัด สลักด้วยอักขระสันสกฤตและ "Fuda Ochiyama, Hizen Province, Onsen, Yukaijin, Kisaragi ring, Keihaku, Tokaikojin, Eiroku ปีที่ 8 (1565), 28 กุมภาพันธ์" นอกจากนี้ยังเป็นวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากมีการพบพระขี้ส่าริดจากสมัยยาโยอิที่ภูเขาด้านหลัง

ณ วัดแห่งนี้ ครูจารย์เมตตาทาหนักาวานา บณยอดเขาอชิเลีย ที่ตั้งของวัด สายลมและแสงแดดอ่อนๆยามบ่ายช่วยให้การภวานาน่าไปสู่ความสงบกายสงบใจได้อย่างดียิ่ง นับเป็นที่ที่สัปปายะยิ่งอีกแห่งหนึ่งจริงๆ หนทางมาวัดแคบมากจนพ้ออัยกลัวว่าเราจะขับรถชนเสาข้างทางแล้ว แต่ก็ผ่านมาพบกับวัดที่สงบร่มเย็นสวยงาม คุ่มค่ามากๆ ครับ

16. NIGOROJI

วัดเนโกโรจิของศาสนาพุทธนิกายซิงงอนอยู่ห่างจากตัวเมืองโอซาก้าประมาณ หนึ่งชั่วโมง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัดวาคายามะ บนขอบของเทือกเขา Katsuragi พื้นที่ประมาณ 3.5 ล้าน ตารางเมตร บริเวณวัดเนโกโรจิซึ่งเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ยังคงรักษารูปลักษณ์ของยุคกลางและทำให้ผู้มาสักการะเบิกบานใจด้วยดอกซากุระนานาพันธุ์ ต้นไม้เขียวขจี และใบไม้เปลี่ยนสีที่เปลี่ยนไปตามฤดูกาล

วัดแห่งนี้ก่อตั้งโดย Kakuban Shonin ซึ่งเป็นพระจากภูเขา Koya ที่ยังคงปกป้องสุสาน (หลุมฝังศพ) ของ Kogyo Daishi ภูเขาแห่งนี้มีโครงสร้างไม้ที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่นซึ่งมีโครงสร้างไม้ที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่นคือ Daibirushana Hokai Taishoto หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า Great Pagoda และ Daidenpo-do Hallที่นี่ มีสมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญสามอย่าง Nyorai, Kongousatsuta และ Sonshobutsucho

22 พค.66 กราบขอขมาพ่อแม่ครูอาจารย์

เช้า7โมงกราบถวายจันทน์ครูจารย์บุญมีและท่านจ๊อก ที่ธรรมวิภาวัน หลังกลับจากการเดินทางจาริกบุญศึกษาเซน-ครั้งที่สาม ณ เกาะชิโกกุ ประเทศญี่ปุ่น ก่อนถวายจันทน์ พวกเราได้กราบขอขมาครูบาอาจารย์ร่วมกัน เพราะระหว่างการเดินทาง ท่านต้องลำบากกรากกรำ ไปด้วยพวกเราตลอดหลายวันที่ผ่านมา กรรมใดที่ประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินกระทำผิดทั้งกาย วาจาและใจ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง เจตนาหรือไม่ก็ดี พวกเรากราบขอขมาต่อท่าน และตั้งใจจะสำรวมระวังไม่กระทำผิดอีกต่อไป และท่านยังได้ให้อโวาทต่อพวกเราอีกครั้งก่อนลาจากกันครับ

ธรรมโอวาทโดยสรุป

การขอขมา นั้นไม่ใช่เพียงขอโทษ แต่ต้องเจตนาจะไม่กระทำอีกด้วยการสำรวมระวังให้ยิ่งขึ้นต่อไป การจาริกบุญ ศึกษาพระพุทธศาสนาในต่างแดนนั้นนับว่ามีประโยชน์อยู่ เพราะได้เห็นแนวทางการปฏิบัติภาวนาของประเทศอื่นๆ ธรรมยาตรา นั้นอาจมิใช่การจุดงค์ อย่างเช่นพุทธเถรวาทเรา ซึ่งมีจุดงค์วัตร13ข้อเป็นหลัก แต่การเดินทางก็ได้ปฏิบัติภาวนาไปด้วยก็ได้เช่นกัน พวกเรายังเป็นผู้ที่ต้องพัฒนาตนไปตลอดจนสุดถึงจุดที่ไม่ต้องพัฒนาแล้ว ระหว่างทางเดินก็อาจผิดพลาดได้แต่ก็ต้องแก้ไขให้ถูกต้องและเดินไปในทางที่ถูกต่อไป การสร้างบุญกุศลนั้นจำเป็นต้องสร้างไปตลอดทางของวิภูษะนี้ เมื่อพ้นโลกนี้ไปอาจไปสวรรค์ อินทร์ พรหมก็ยังดีกว่าตกนรกแน่นอน พวกเราที่ตั้งใจปฏิบัติภาวนากันเป็นสิ่งที่ดียิ่งตลอดทางที่ได้ไปภาวนาตามวัดวาอารามต่างๆ ล้วนเป็นที่ที่สัปปายะ ยิ่งนัก แม้เวลาที่ภาวนาจะไม่มากนักเพียงชั่วโมงสองชั่วโมงก็ยังสงบจิตใจได้ดีมากทีเดียว

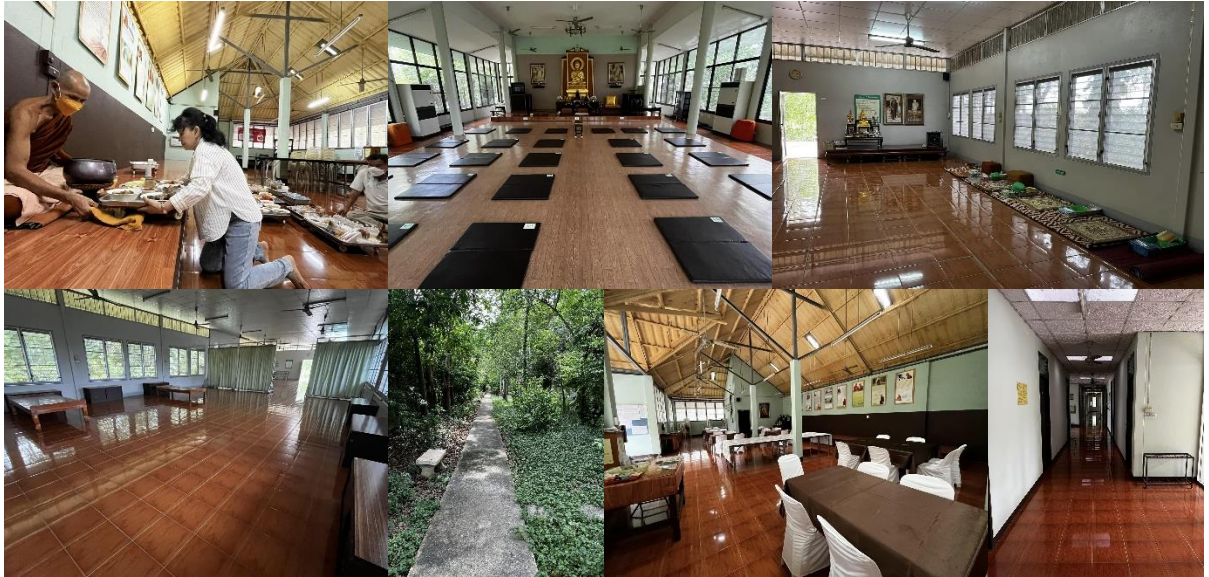
24 พ.ค.66 อาคารเรียน รร.บ้านกุยแห่ย์ งานก่อสร้างดำเนินไปถึงเตรียมเทคนิคแล้วครับ คาดว่าอีกสามเดือนน่าจะเสร็จ
 นะครับ รร.บ้านกุยแห่ย์ ต.ลิ้นถิ่น อ.ทองผาภูมิ กาญจนบุรี มีความต้องการอาคารสำหรับให้นักเรียนทำกิจกรรม จึงได้
 ติดต่อขอความอนุเคราะห์มายังมูลนิธิดวงแก้วฯ ขอสร้างอาคารเรียน ขนาด3ห้องเรียนกิจกรรม ยกพื้นสูง งบประมาณ
 2.5 ล้านบาท มูลนิธิดวงแก้วฯส่งกรรมการไปดูสถานที่และความจำเป็นแล้วปรากฏว่ามีความจำเป็นจริง จึงได้เริ่มโครงการ
 ก่อสร้างอาคาร "ดวงแก้วรวมใจ" เพื่อให้รร.บ้านกุยแห่ย์

25 พ.ค. 66 เตรียมการอบรมปฏิบัติภาวนา

เข้าออกจากธรรมวิภาวัน มาถวายจันทน์ท่านฐา เสร็จก็เริ่มงานทำความสะอาดอาคารสถานที่กัน ทั้งหอฉัน หอ
 ธรรม หอหญิงฯ เสร็จก็กวาดถนนจากกุฏิพระมาประตูหน้าวิหารธรรมเสร็จก็หกโมงครึ่งได้ครับ เตรียมรับผู้เข้าภาวนา
 พรั่งนี้ มีครูจารย์วิทยาและครูจารย์วัชชัยเมตตามาสอนกรรมฐานให้พวกเราครับ

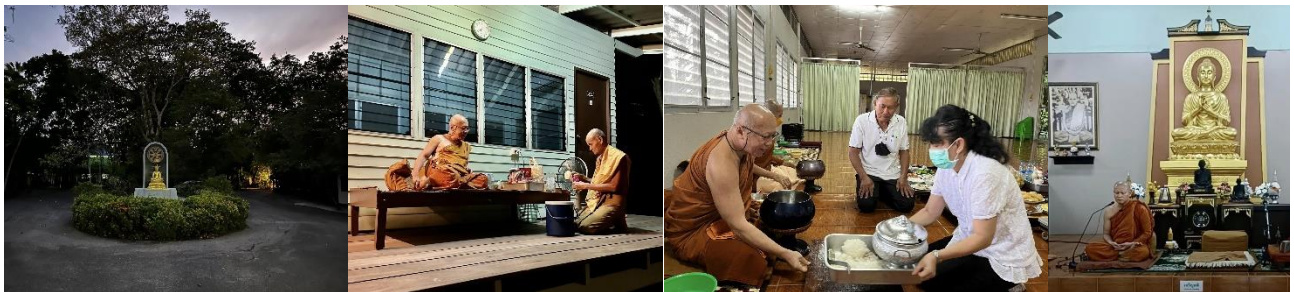
สำหรับผู้เข้าอบรมเรียนเชิญลงทะเบียนระหว่าง08-09.30น. ศุกร์เช้าที่อาคาร 84 ปี ท่านเจ้าคุณเทพฯ นะครับ
 กลับจากญี่ปุ่นมา บ้านหมูน้อยอยู่สองสามวันแต่อย่างไรวันนี้ก็ต้องอภัยไว้ก่อน เวลาไม่มีให้พักแล้วครับ

26 พ.ค 66 อบรมภาวนาวันแรก

เช้ากราบถวายบังหันท่านอาจารย์วิทยา ท่านให้อโวาทว่าพวกเราเกิดในปฏิรูปเทศ ที่ดีที่สุดแล้วให้รับแรงปฏิบัติภาวนา ทำทานรักษาศีลให้คุ้มกับที่โชคดีที่เกิดมาในชาตินี้ แต่การทำบุญให้ทานก็ต้องมีปัญญาเลือกนื้อนาบุญให้เป็นด้วย ช่วงเช้าท่านเปิดการอบรมแล้วยังบอกพวกเราว่า เรื่องในโลกไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงาน ครอบครัว ชื่อเสียง เงินทอง สรรเสริญฯ พวกเราทำกันมาทุกภพชาติแล้ว ตามไปเกิดมาก็ทำอีก อย่าไปกังวลกับงานเหล่านั้นเลย ชาตินี้มีโอกาสดีพบพระพุทศศาสนาได้ฟังธรรมปฏิบัติภาวนา จงรีบเร่งกอบโกยบุญกุศลเข้าจิตใจตนเสีย เวลาสองคืนสามวันนี้อาจเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตนี้ก็ได้ ให้พากันตั้งใจภาวนาเสีย

ช่วงบ่ายท่านอาจารย์ธวัชชัยเมตตาให้การอบรมพวกเราอีกเกือบสองชั่วโมงเรื่องการปฏิบัติสมณะ/วิปัสสนาภาวนา ชี้ให้เห็นแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง และข้อผิดพลาดในการภาวนาต่างๆเช่น การหลงสติไปกับการคิดส่งใจ ออกนอกเวลาภาวนา เกิดนิรวณทำให้จิตไม่เป็นสมาธิ ภาวนาก็ไม่เกิดผลเป็นต้น ท่านยังได้ชี้ถึงผลของกรรม12 ความจำเป็นความสำคัญของการรักษาศีลอีกด้วย ถ้าศีลไม่บริสุทธิ์การภาวนาก็ไม่เป็นผล ช่วงเย็นหลังทำวัตรเย็นท่านอาจารย์วิทยาให้อโวาทพวกเราให้ตั้งใจภาวนา ทำจริงได้ผลจริง เอาตายเข้าว่ากัน ให้ตั้งใจจริงยอมตายกับการปฏิบัติ เคยนั่งได้ครึ่งชั่วโมงก็ให้ขยับไปเป็นหนึ่งชั่วโมงเป็นต้น เคยนั่งแล้วขยับไปมา ก็ตั้งสัจจะไม่ขยับตัวเป็นต้น ใจต้องสู้จึงจะเห็นผล... ทำจริงได้ผลจริง

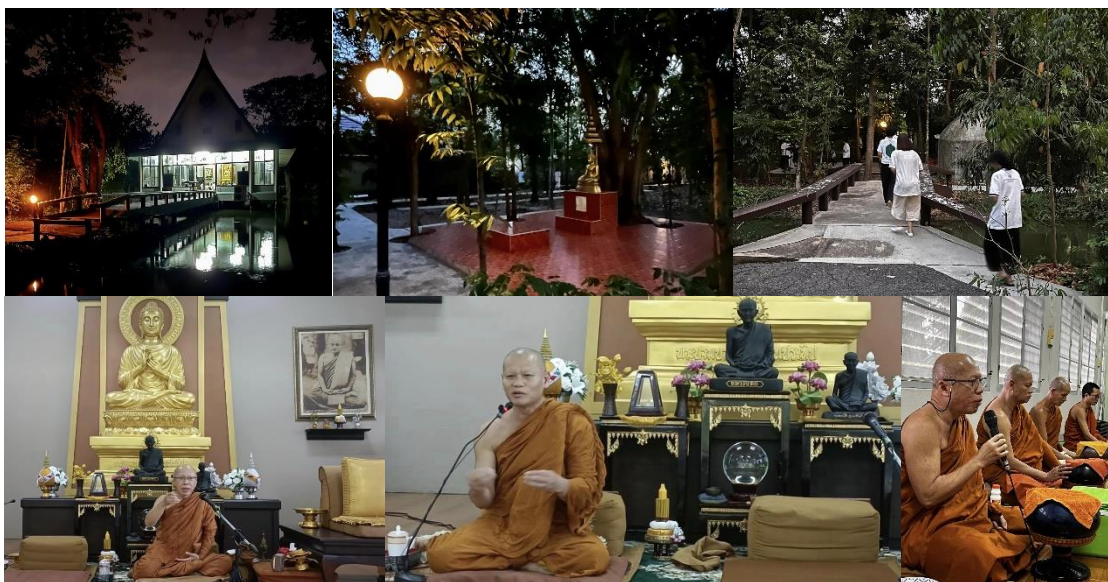

27 พ.ค.66 อบรมภาวนาวันที่สอง-คืนวันพระภาวนา

ครูจารย์ท่านเมตตาสั่งสอนอบรมพวกเราเต็มที่ท่านอาจารย์วิทยาให้กำลังใจเน้นศีลให้เป็นกรอบในการปฏิบัติภาวนา ท่านอาจารย์ธวัชชัยสอนเรื่องจิต จิตต้องอาศัยกาย การรับรู้ผ่านกาย จึงหลงยึดกายเป็นตัวเป็นตน จึงทุกข์ -

ปฏิบัติจนอุปบาท- ท่านให้แยกแยะรูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ ออกจากจิต เมื่อกายกระทบสิ่งภายนอกให้เพียงรู้ แล้ววางเสีย จะได้ไม่นำมาปรุงเป็นรักเกลียดพอใจไม่พอใจ

ตกเย็นหลังเดินจงกรมท่านฐานำสวดมนต์ทำวัตรเย็น ต่อด้วยท่านอาจารย์วิทยาจนสีห์ท่ม เรานั่งภาวนาที่หอธรรม กับน้องๆต่อจนตีสาม นำคำสอนของครูจารย์มาพิจารณาปฏิบัติ ท่านให้ตั้งใจจริงๆสู้อสู้จริงๆไม่ต้องกลัว ไม่ขยับตัวไปมา ไม่ต้องกลัวเวทนา ให้อยู่กับผู้รู้ ใครที่ยังไม่ถึงผู้รู้ก็ให้อยู่กับคำภาวนาไปก่อน ให้มีหลักยึด อย่าส่งจิตออกนอก ไปคิดไปปรุงเป็นเรื่องราวต่างๆ ไม่หวังผลในการปฏิบัติ ทำหน้าที่ภาวนาคือเจริญสติอยู่กับผู้รู้หรือคำบริกรรมไป ไม่เอาผลในอดีตมายึดมาอยาก ผลปรากฏอย่างไรก็ให้รับรู้ดูอยู่เช่นนั้น ไม่ต้องคาดหวัง อยากนั้นอยากนี้ ให้ทำเช่นนี้ ผลก็จะเกิดขึ้น คือจิตจะมีกำลังขึ้นเอง เมื่อจิตมีกำลังแล้วค่อยๆนำมาพิจารณาด้วยปัญญา แยกธาตุแยกขันธ์ ดูกายที่เห็นได้ชัดเจนง่ายๆ ก่อน เช่นนี้ คึนนี้ขยับตัวไปสามครั้ง เพราะอาจารย์ตามพี่ให้ผู้อยรมกลับที่พักตอนเที่ยงคึนส่วนหนึ่ง และตอนสีห์ท่มครั้งหนึ่ง และก่อนตีสามอีกหนึ่งครั้ง เวทนาน้อยไม่มากเท่าไร แต่ใจสดชื่นดีครับ กราบระลึกในพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์ครับ

28 พ.ค.66 วัดสุดท้ายของการปิดอบรม ❤️

วันสุดท้ายครูจารย์วิทยาให้โอวาทพวกเราว่าพวกเราต้องมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติภาวนา มีหลักการและแนวทางในการปฏิบัติภาวนา สร้างข้อวัตรของตัวเองและตั้งใจปฏิบัติไม่เกียจคร้าน จุดหมายปลายทางจึงจะสามารถไปถึงได้ ครูจารย์วัชชชัยก็ชี้แนะให้พวกเราตั้งใจภาวนา ไม่ทิ้งศีลสมาธิปัญญา และต้องประสานเป็นหนึ่งเรียกว่า มรรคสามังคี การภาวนาจึงจะบรรลุผล ท่านยังเล่าประสบการณ์การภาวนาของท่านในการพิจารณากายจนเห็นผู้คนทั่วไปล้วนเป็นโครงกระดูก ช่วงปิดอบรมครูจารย์ให้ผู้เข้าอบรมพูดความในใจ 'ส่วนใหญ่ได้หลักภาวนาและตั้งใจจะปฏิบัติอย่างต่อเนื่องต่อไป ทำให้ความคิดที่จะปิดวัชรธรรมในปีหน้าต้องทบทวนใหม่อีกครั้งแล้ว แต่ภาระการดูแลที่นี่ก็มากอยู่ เข้าอบรมแต่ครั้งก็มีผู้สมัครที่ไม่เข้าอบรมอยู่เป็นจำนวนมาก ครูอาจารย์ที่สามารถมาสอนอบรมกรรมฐาน ณ ที่นี้ก็มีไม่มาก โดยเฉพาะที่จะยินดีมาลำบากเหนื่อยยากกับการอบรมสั่งสอนพวกเราอย่างยากแสนยาก ดีที่แต่ละครั้งยังมีอาสาสมัครหลายท่านมาช่วยกันทำความสะอาดเตรียมสถานที่ร่วมกัน กราบขอบพระคุณทุกๆความอนุเคราะห์ช่วยเหลือนะครับ หลังปิดอบรม พวกเราถ่ายรูปเป็นที่ระลึกร่วมกัน เสร็จแล้วยังได้ร่วมเก็บกวาดทำความสะอาดสถานปฏิบัติ ธรรมแห่งนี้ด้วยกัน ทำให้เรารู้สึกขอบพระคุณทุกๆท่านเป็นอย่างยิ่งครับ กระผมขอรับคำว่าจะพยายามรักษาสมบัติขององค์หลวงตา บ้านตาดแห่งนี้ไว้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ครับ

29 พ.ค.66 อาคาร 87 ปี หลวงปู่ยิ้มฯ

งานก่อสร้างตอนนี้เทคานชั้นล่างแล้วครับ แต่มีฝนตกมาบ่อย งานเลยล่าช้าหน่อยครับ เพื่อนๆท่านใดประสงค์จะร่วมบุญกันเรียนเชิญนะครับ

เหตุในการจัดตั้งโครงการสร้างอาคารให้รพ.ในชนบท

เนื่องเพราะพวกเราต่างเล็งเห็นถึงความสำคัญในการรักษาพยาบาลผู้เจ็บไข้ได้ป่วย โดยเฉพาะผู้ขาดแคลนและด้อยโอกาสในชนบท พวกเราจึงตั้งโครงการ สร้างอาคาร ให้แก่โรงพยาบาลที่ขาดแคลนนี้ขึ้น เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพในการดูแล-รักษา พยาบาลผู้ป่วยที่ทุกข์ทรมานในชนบท ให้ได้รับการรักษาพยาบาลที่ดียิ่งขึ้น อาคารนี้ มีทั้งตึกสงฆ์อาพาธ แผนกทันตกรรม และแผนกตรวจรักษาผู้ป่วยพิเศษอีกด้วยครับ โดยเฉพาะ รพ.ดงหลวงนี้ เป็นรพ.ในพื้นที่ชนบทที่ห่างไกล เศรษฐฐานะ ของชาวบ้านก็ไม่ค่อยดีนัก การคมนาคมก็ไม่สะดวก พ่อแม่ครูบาอาจารย์สายวัดป่ากรรมฐาน ก็มีอยู่ปฏิบัติภาวนาในพื้นที่เป็นจำนวนมาก วัดวาอารามก็ไม่ใหญ่โต มักอยู่กันเป็นที่พักสงฆ์เล็กๆ แห่งละ1-2องค์เท่านั้น การที่เรามีโอกาสมาสร้างอาคารเพื่อตึกสงฆ์อาพาธ แผนกทันตกรรมและแผนกตรวจรักษาโรคพิเศษให้กับรพ.แห่งนี้ นับว่าจะสามารถเป็นประโยชน์ต่อพระสงฆ์ และชาวบ้านในพื้นที่เป็นอย่างมากทีเดียวครับ จึงขอเรียนเชิญเพื่อนๆทุกๆท่านมาร่วมเป็นเจ้าของสร้างอาคารนี้ร่วมกันนะครับ...กราบอนุโมทนา

